

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2859/2020-94

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Andrei Krstanović Čada, kao sucu pojedincu, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Nike Skelina, univ. spec. iur., u pravnoj stvari tužiteljice Ljerke Karas, OIB: 37067820354, iz Zagreba, Ilica 504, zastupane po punomoćnici Blaženki Musulin, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Musulin i suradnici d.o.o., Zagreb, Palmotićeve 37, protiv prvotuženika Grada Zagreba, OIB: 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, zastupanog po punomoćniku Filipu Gereciju, odvjetniku u Zagrebu, Međimurska ulica 21, na temelju punomoći Grada Zagreba, klasa: 701-01/24-001/52 od 22. travnja 2024., i drugotuženika CROATIA osiguranja d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, zastupanog po Danijelu Šarcu, punomoćniku po zaposlenju, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave 12. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima Gradu Zagrebu, OIB: 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića, i CROATIA osiguranju d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, solidarno isplatiti tužiteljici Ljerki Karas, OIB: 37067820354, iz Zagreba, Ilica 504, iznos od 8.441,77 EUR (osam tisuća četiri stotine četrdeset i jedan euro i sedamdeset i sedam centa) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče

- na iznos od 7.681,33 EUR od 4. travnja 2020. pa do isplate,
- na iznos od 493,67 EUR od 31. srpnja 2025. pa do isplate,
- na iznos od 66,36 EUR od 27. svibnja 2020. pa do isplate,

- na iznos od 80,96 EUR od 25. lipnja 2020. pa do isplate,
- na iznos od 13,27 EUR od 22. srpnja 2020. pa do isplate,
- na iznos od 39,82 EUR od 24. srpnja 2020. pa do isplate,
- na iznos od 66,36 EUR od 25. srpnja 2020. pa do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana, dok se u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tuženicima naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 4.622,42 EUR (četiri tisuće šest stotina i sedamdeset i dvadeset i dva eura i četrdeset i dva centa zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 26. svibnja 2026. pa do isplate uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku od 15 (petnaest) dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica navodi kako je 27. rujna 2019. stradala kao pješakinja na način da je prilikom kretanja zapela nogom za odrezani stupić na nogostupu, a slijedom čega je pala i zadobila tjelesne ozljede. Na ime štetnog događaja od tuženika solidarno potražuje naknadu neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete, kao i troškova liječenja pri čemu je tužbeni zahtjev preinčila podneskom od 31. srpnja 2025., a koju preinaku je sud dopustio raspravnim rješenjem od 6. listopada 2025. godine. Predlaže sudu prihvatiti tužbeni zahtjev te potražuje trošak parničnog postupka.

2. Tuženici se protive tužbenom zahtjevu s prijedlogom da sud odbije tužbeni zahtjev. Prvotuženik Grad Zagreb potražuje trošak parničnog postupka, dok ga drugotuženik CROATIA osiguranje d.d. ne potražuje.

Tako prvotuženik Grad Zagreb u odgovoru na tužbu i u tijeku postupka u bitnom osporava nastanak štetnog događaja, osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, odgovornost, uzročno-posljedičnu vezu te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Ujedno osporava i trošak liječenja navodeći kako je tužiteljica sve pretrage mogla obaviti u javnozdravstvenom sustavu. Iste navode u bitnom ističe i drugotuženik CROATIA osiguranje d.d. pri čemu posebno ističe i prigovor agregatnog limita.

3. U tijeku postupka sud je saslušao tužiteljicu kao stranku (stranice spisa 139-140) te svjedoka Branka Karasa (stranica spisa 141). Nadalje, sud je proveo medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku prof. prim. dr. sc. Žarku Rašiću, dr. med. spec. kirurgije (stranice spisa 130-134, 147) koji je saslušan na ročištu 20. rujna 2022. (stranice spisa 189-190) te medicinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji Ljiljani Kišur Stanušić, dr. med. spec. neurologije (stranice spisa 160-165) koja je saslušana na ročištu 9. lipnja 2022. (stranica spisa 182) te na ročištu 20. rujna 2022. (stranice spisa 189-190). Isto tako, sud je proveo očevide 9. travnja 2024. (stranice spisa 218-220) i 25. ožujka 2026. (stranice spisa 347-348) te izvršio uvid u priležeće fotografije, pročitao je liječničku dokumentaciju tužiteljice (stranice spisa 7-25, 67-127), račune koji se odnose na troškove liječenja što ih potražuje tužiteljica (stranice spisa 30-31, 34-35), odštetni zahtjev (stranice 27-28), Ugovor o povjeravanju obavljanja komunalne djelatnosti redovitog održavanja nerazvrstanih cesta na području Grada Zagreba (stranice spisa 333-337) te dopis Zagrebačkog holdinga d.o.o., klasa: 740-07/24-01/189, urbroj: 01-08-25-03 od 21. veljače 2025. (stranica spisa 250). Konačno, sud je izvršio uvid u fotografije mjesta štetnog događaja (stranica spisa 239).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. – dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet ovog spora jest zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete, kao i troškova liječenja, u vezi sa štetnim događajem od 27. rujna 2019. godine.

6. Prije svega, potrebno je navesti kako je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije koji ističu tuženici.

Člankom 100. Zakona o cestama („Narodne novine“, broj: 84/2011., 18/2013., 22/2013., 54/2013., 148/2013. i 92/2014. – dalje u tekstu: ZC) propisano je kako nerazvrstanu cestu, između ostaloga, čini nogostup pri čemu je sukladno članku 101. stavcima 1. i 2. ZC-a nerazvrstana cesta javno dobro o općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi te kao takva ne može biti otuđena iz vlasništva jedinice lokalne samouprave.

Nadalje, članak 2. stavak 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj: 68/2018. i 110/2018. – dalje u tekstu: ZKG) propisuje da je komunalno gospodarstvo cjelovit sustav obavljanja komunalnih djelatnosti, građenja i održavanja komunalne infrastrukture te održavanju komunalnog reda na području općina, gradova i Grada Zagreba, dok članak 13. ZKG-a između ostaloga propisuje da se komunalne djelatnosti obavljaju kontinuirano na način koji osigurava održavanje komunalne infrastrukture u stanju funkcionalne sposobnosti radi ostvarivanja neprekidne isporuke komunalnih usluga.

Konačno, Odlukom o nerazvrstanim cestama Grada Zagreba („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj: 18/2013., 16/2014., 25/2015., 2/2017. i 7/2018. – dalje u tekstu: Odluka) propisano je kako je nerazvrstana cesta javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Grada Zagreba (članak 2. stavak 1. Odluke) kojima upravlja Grad Zagreb (članak 7. stavak 1. Odluke) pri čemu nerazvrstanu cestu između ostaloga čine i nogostupi (članak 5. Odluke).

Dakle, pasivna legitimacija Grada Zagreba proizlazi iz gore citiranih odredaba zakona, a eventualni ugovori koje je Grad Zagreb sklopio sa Zagrebačkim holdingom d.o.o. ga ne mogu osloboditi odgovornosti. S obzirom na to da je Grad Zagreb u trenutku nastanka štetnog događaja imao sklopljenu policu osiguranja s drugotuženikom CROATIA osiguranje d.d. to je u konkretnom slučaju i društvo CROATIA osiguranje d.d. pasivno legitimirano u ovom postupku.

Navedeno pravno shvaćanje ovog suda potvrđuje i sudska praksa drugostupanijskih sudova (v. presudu Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-87/2023-2 od 15. ožujka 2023., presudu Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ-847/2024-5 od 3. lipnja 2025., presudu Županijskog suda u Puli – Pola, poslovni broj GŽ-358/2024-2 od 8. rujna 2025. i dr.).

7. Isto tako, neosnovan je i prigovor iscrpljenog agregatnog limita s danom 5. lipnjem 2025. po polici osiguranja broj: 078700038029, a na koji se poziva drugotuženik CROATIA osiguranje d.d. (stranice spisa 252-319).

Naime, tužba je ovom sudu predana 27. listopada 2020., a dostavljena drugotuženiku CROATIA osiguranje d.d. 25. siječnja 2021. kada je parnica u odnosu na njega počela teći.

Dakle, iako je nesporno da agregatni limit predstavlja gornju granicu obveze osiguratelja za sve osigurane slučajeve unutar ugovorenog razdoblja, tuženik je s obzirom na to da je znao za vođenje ovog postupka morao nakon zaprimljene tužbe kao početka tijeka parnice rezervirati utužena novčana sredstva za naknadu štete u smislu članka 106. Zakona o osiguranju („Narodne novine“, broj: 30/2015. i 112/2018.), a ne da nakon podnošenja tužbe isplaćuje novčana sredstva osobama koje su kasnije u odnosu na tužiteljicu prijavile štetu kako proizlazi iz dostavljene dokumentacije (stranice spisa 265-319), a potom utvrditi da više nema obvezu naknade štete prema tužiteljici (v. u tom smislu presudu Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ R-108/2025 od 24. rujna 2024.).

Slijedom navedenoga, a kako je neosnovan prigovor iscrpljenog agregatnog limita, valjalo je odbiti i prijedlog drugotuženika CROATIA osiguranje d.d. za provođenjem financijskog vještačenja.

8. Konačno, neosnovan je i prigovor zastare što ga ističe drugotuženik podneskom od 22. veljače 2024. za preinačeni dio tužbenog zahtjeva s obzirom na to da je zahtjev za isplatom povišenog dijela izjavljen iz iste pravne osnove iz koje je izjavljen i prvobitno postavljeni zahtjev, a slijedom čega se i na povišeni dio zahtjeva rok zastare računa kao da je istaknut uz tužbu, a ne od dana preinake tužbe, a o čemu postoji mnogobrojna sudska praksa drugostupanjskih sudova (v. npr. rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ-3732/2024-2 od 15. srpnja 2025.).

9. Tužiteljica je prilikom njezinog saslušanja u bitnom navela kako je do šetnog događaja došlo na način da je lijevom nogom stala na busen trave koji se nalazio na površini trga, a koji je prikrivao rupu na koju se spotaknula i pala prema naprijed pri čemu se dočekala na ruke i zadobila ozljedu desne arkade, desne ruke te lijeve noge. Dodaje kako je prilikom nastanka šetnog događaja nosila ravnu obuću te da ništa nije nosila u rukama. U vezi s tuđom pomoći i njegovom ističe kako su joj tuđu pomoć i njegu pružali ukućani (suprug i sin), kao i da joj je bila potrebna šest do sedam mjeseci nakon ozljeđivanja, a sastojala se prvenstveno u pomoći prilikom obavljanja osobne higijene. Navodi i kako od pada koristi štap. U pogledu troškova liječenja navodi kako se pokušala prijaviti na obavljanje pregleda i pretraga na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, no da nikako nije mogla doći na red, a trpjela je bolove koje nije mogla izdržati pa je stoga dio pregleda i pretraga obavila u okviru privatnog zdravstvenog sustava.

Ujedno je u tijeku postupka saslušan kao svjedok Branko Karasa, suprug tužiteljice, koji je u bitnom naveo kako je vozio tužiteljicu predmetnog dana u ljekarnu pri čemu nije vidio pad tužiteljice jer se nalazio udaljen kojih četrdesetak metara na parkiralištu, već je u jednom trenutku primijetio kako dva umirovljenika podižu osobu koja je pala na trgu, a potom je shvatio da je riječ o tužiteljici koja je bila krvava. Navodi kako je odmah po ozljeđivanju tužiteljice vidio da je pala zbog rupe koja se nalazila ispod trave

pri čemu je rupa zaostala od nosivog stupa za prometni znak. U vezi s tuđom pomoći i njegovom ističe kako je tužiteljici pružao tuđu pomoć i njegu osobno zajedno s njihovim sinom, a pomoć se sastojala od vođenja brige o domaćinstvu, nabavljanja potrepština, pomoći prilikom odlaska u kupaonicu radi tuširanja i sl., kao i da od štetnog događaja koristi štap za hodanje.

Sud je navedene iskaze prihvatio u cijelosti s obzirom na to da su životni, logični i međusobno neproturječni.

10. U tijeku postupka proveden je očevid na licu mjesta 9. travnja 2024. koji je s obzirom na to da su fotografije mjesta štetnog događaja dostavljene od tuženika, dakle od stranke u postupku, ponovljen 25. ožujka 2026. i na kojem je neposrednim opažanjem suda utvrđeno kako na trgu na kojem se dogodio štetni događaj postoji nekoliko neravnina odnosno rupa koje nisu uredno održavane. Nadalje, očevidom je utvrđeno kako rupa u koju je upala tužiteljica kritične zgode danas odgovara položaju prometnog stupića, a što dodatno proizlazi i iz fotografija mjesta štetnog događaja koje je dostavila tužiteljica (stranica spisa 239).

U vezi s navedenim, ovaj sud ne prihvaća dopis Zagrebačkog holdinga d.o.o., klasa: 740-07/24-01/189, urbroj: 01-08-25-03 od 21. veljače 2025. kojim se navodi kako od 27. rujna 2019. pa do 9. travnja 2024. nisu vršeni nikakvi radovi jer je navedeno protivno fotografijama mjesta nezgode koje prileže spisu (stranica spisa 239), kao i iskazu tužiteljice danom na očevidu 9. travnja 2024. godine.

11. Radi utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva, ali i radi utvrđenja visine štete, kao i uzročno-posljedične veze između radnje i nastale štete, sud je proveo vještačenje po stalnom sudskom vještaku prof. prim. dr. sc. Željka Rašića, dr. med. spec. kirurgije te stalnoj sudskoj vještakinji Ljiljani Kišur Stanušić, dr. med. spec. neurologije.

12. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof. prim. dr. sc. Željka Rašića, dr. med. spec. kirurgije od 15. rujna 2021. i 20. listopada 2021. proizlazi kako je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila iščašenje desnog ramena, otrgnuće velikog tuberkula desne nadlaktične kosti, natučenje glave, krvni podljev oko desne očne duplje te natučenje lijevog skočnog zgloba. Nadalje iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi kako je liječenje tužiteljice završeno pet mjeseci nakon štetnog događaja kada se njezino stanje stabiliziralo s kirurškog aspekta.

U pogledu trajanja i intenziteta bolova stalni sudski vještak u svom mišljenju navodi da su bolovi jakog intenziteta i trajnog karaktera trajali četiri dana, srednjeg intenziteta i trajnog karaktera četrnaest dana, a slabijeg intenziteta i trajnog karaktera šezdeset dana pri čemu su povremeni bolovi manjeg intenziteta iskazani kroz smanjenje životnih aktivnosti od 16% o čemu su se stalni sudski vještaci usuglasili na ročištu 20. rujna 2022. (stranice spisa 189-190).

U vezi s trajanjem i intenzitetom straha, stalni sudski vještak navodi kako je primarni strah, tj. strah koji se javlja u samoj situaciji neposredne životne ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja, bio jačeg intenziteta i kraćeg trajanja, dok je sekundarni strah trajao ukupno 32 dana, i to jačeg intenziteta kumulativno tri dana, srednjeg intenziteta kumulativno osam dana, a manjeg intenziteta kumulativno dvadeset i jedan dan.

Tužitelju je bila potrebna i tuđa pomoć i njega petnaest dana po tri sata dnevno, četrdeset i pet dana po dva sata dnevno te dvadeset dana po jedan sat dnevno.

U pogledu troškova liječenja u privatnim zdravstvenim ustanovama stalni sudski vještak navodi kako su predmetni bili u vezi sa štetnim događajem s time da su se mogli učiniti u okviru javnozdravstvenog sustava, tj. na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

S predmetnim mišljenjem suglasna je i stalna sudska vještakinja Ljiljana Kišur Stanušić, dr. med. spec. neurologije pri čemu su se stalni sudski vještaci o smanjenju životnih aktivnosti usuglasili na ročištu od 20. rujna 2022. (stranice spisa 189-190).

Predmetna vještačenja prihvaća ovaj sud s obzirom na to da su stručna, logična, objektivna i međusobno neproturječna i utemeljena na uvidu u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice, a prigovori prvotuženika (stranice spisa 144-146, 157-158, 178-179) ih nisu doveli u pitanje s obzirom na to da se stalni sudski vještak prof. prim. dr. sc. Željko Rašić, dr. med. spec. kirurgije pisanim putem očitovao na prigovore 20. listopada 2021., dok se stalna sudska vještakinja Ljiljana Kišur Stanušić, dr. med. spec. neurologije očitovala na ročištu od 20. rujna 2022., kao i da su se stalni sudski vještaci na ročištu 20. rujna 2022. usuglasili u pogledu smanjenja životnih aktivnosti tužiteljice.

13. Tužiteljica je podneskom od 31. srpnja 2025. preinacila tužbu s obrazloženjem kako je od dana donošenja (novih) Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda Republike Hrvatske donesenih na sjednici Građanskog odjela Vrhovnoga suda (2/20.) održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. pod brojem Su-IV-2020-5 nastupila inflacija od 31,5% sukladno podacima Državnog zavoda za statistiku, a kojoj preinaci se protivio Grad Zagreb kao prvotuženik.

Na temelju članka 191. stavka 2. ZPP-a sud je raspravnim rješenjem od 6. listopada 2025. pod poslovnim brojem Pn-2859/2020-78 (stranica spisa 341) dopustio preinaku tužbe s obzirom na to da je notorna činjenica da je od 2020. do danas nastupila inflacija koju uvažavaju i drugostupanjski sudovi (v. presudu Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ-5040/2024-2 od 18. prosinca 2024., presudu Županijskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj GŽ-1361/2024-2 od 23. siječnja 2025., i dr.), a što je posljedica potrebe da se pravo primjenjuje u skladu s novonastalim okolnostima, a ne da se slijepo i strogo matematički primjenjuju Orijentacijski kriteriji koji su neizmijenjeni na snazi već više od pet godina. Pritom se tuženici takvoj preinaci nisu mogli protiviti s obzirom na to

da je riječ o okolnostima koje su nastale nakon podnošenja tužbe pri čemu tužiteljica iz iste činjenične svote zahtijeva drugi (veći) novčani iznos.

14. Stoga, imajući u vidu karakter ozljeda i životnu dob tužiteljice (rođena 1943.), ovaj sud smatra kako sukladno članku 1095. stavku 1. i članku 1100. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015. i 29/2018. – dalje u tekstu: ZOO) tužiteljici pripada pravična novčana naknada kako slijedi:

- za pretrpljene fizičke boli u iznosu od 1.800,00 EUR,
- za pretrpljeni strah u iznosu od 1.000,00 EUR,
- za smanjenu životnu aktivnost od 16% u iznosu od 4.600,00 EUR,
- za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 775,00 EUR, a na temelju neto cijene u iznosu od 5,00 EUR po satu tuđe pomoći i njege koju su tužiteljici pružali suprug i sin u ukupnom trajanju od 155 sati (v. stranicu spisa 134), a koji iznos je sud odredio po slobodnoj ocjeni na temelju članka 223. stavka 1. ZPP-a uzimajući u obzir da bi se visina cijene sata tuđe pomoći i njege mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama odnosno da bi se moralo provoditi financijsko vještačenje, a što bi u konkretnom slučaju bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka iz članka 10. stavka 1. ZPP-a. Pritom neosnovano tuženici ističu kako zakonska zatezna kamata na tuđu pomoć i njegu teče od dana donošenja prvostupanjske presude, a ne od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, a o čemu postoji mnogobrojna sudska praksa (v. npr. Vrhovni sud Republike Hrvatske, poslovni broj Rev-1606/2015 od 15. listopada 2019.).

15. Slijedom navedenoga, sud je tužiteljici na ime povrede prava osobnosti na tjelesno zdravlje te tuđe pomoći i njege dosudio ukupni iznos od 8.175,00 EUR.

Kako su tuženici prigovorili tijeku zakonske zatezne kamate navodeći kako na preinačeni dio tužbenog zahtjeva (za 493,67 EUR) zakonska zatezna kamata teče od dana preinake, tj. od 31. srpnja 2025, to je zakonsku zateznu kamatu na iznos od 7.681,33 EUR valjalo dosuditi od prvog dana nakon dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dakle od 4. travnja 2020. pa do isplate, a sukladno članku 1103. ZOO-a kojim je propisano kako obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Kako je u konkretnom slučaju liječenje tužiteljice sukladno navodima stalnih sudskih vještaka završilo pet mjeseci nakon štetnog događaja, dakle prije podnošenja odštetnog zahtjeva, to tužiteljica ima pravo na kamatu od prvog dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva pa je stoga valjalo odbiti zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate za 3. travnja 2020. kao neosnovan (članak 29. u vezi s člankom 183. stavkom 1. ZOO-a).

Na iznos od 493,67 EUR zakonska zatezna kamata dosuđena je od 31. srpnja 2025. s obzirom na to da su tuženici u obvezi platiti zakonsku zateznu kamatu na

preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer ne mogu biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije no što je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva (v. presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev-184/2024-2 od 5. lipnja 2024.). Slijedom navedenoga, neosnovan je zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem zakonsku zateznu kamatu na predmetni iznos potražuje od 3. travnja 2020. pa do 30. srpnja 2025. godine.

16. U pogledu troškova liječenja u privatnim zdravstvenim ustanovama prije svega valja navesti kako sustav javnog zdravstva nije nenaplatan kako to učestalo nastoje prikazati tuženici, već počiva na obveznom zdravstvenom osiguranju kojim upravlja Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje kao javna ustanova sukladno članku 97. stavcima 1. i 2. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“, broj: 80/2013. i 137/2013.).

Predmetni sustav financira se tako obveznim doprinosima na plaću koje uplaćuju poslodavci na bruto plaću svake zaposlene osobe, kao i metodom poreznoga ustupa kojom se iz sredstava državnog proračuna naknađuje deficit u javnozdravstvenom sustavu. Dakle, porezni obveznici financiraju taj sustav pri čemu u pravilu nemaju mogućnost birati hoće li ili ne biti obvezno zdravstveno osigurani.

U tom smislu općepoznata je činjenica da je javni zdravstveni sustav opterećen s obzirom na to da je u obvezi pružiti Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 56/1990., 135/1997., 113/2000., 28/2001., 76/2010. i 5/2014.) zajamčenu zdravstvenu zaštitu svim građanima Republike Hrvatske, a što za posljedicu ima i duge liste čekanja.

Kada se navedeno uzme u obzir i dovede u vezu s obvezom svake osobe, pa tako i tužiteljice, da se brine o očuvanju i unaprijeđenju svoga zdravlja, a koja obveza je propisana člankom 5. stavkom 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, broj: 100/2018), to ovaj sud smatra kako su troškovi liječenja tužiteljice učinjeni u okviru privatnog zdravstva bili opravdani i nužni te usmjereni na umanjenje posljedica štetnog događaja.

17. Slijedom navedenoga, a uzimajući u obzir mišljenja stalnih sudskih vještaka o opravdanosti troškova, ovaj sud smatra kako tužiteljica opravdano potražuje sljedeće iznose: 66,36 EUR na ime prvog pregleda ortopeda po računu od 26. svibnja 2020. (stranica spisa 30), 80,96 EUR na ime izvršene elektromioneurografije (EMNG) i troška jednokratne elektrode za EMNG po računu od 24. lipnja 2020. (stranica spisa 31), 13,27 EUR na ime pregleda ortopeda po računu od 21. srpnja 2020. (stranica spisa 33), 39,81 EUR na ime kontrolnog pregleda ortopeda po računu od 23. srpnja 2020. (stranica spisa 34), 66,36 EUR na ime liječničkih konzultacija po računu od 24. srpnja 2020. (stranica spisa 35).

Predmetni iznosi utvrđeni su preračunavanjem kuna u EUR na temelju fiksnog tečaja konverzije koji iznosi 7,53450 sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj: 57/2022. i 88/2022.).

Slijedom navedenoga, tužiteljici je valjalo priznati na ime troškova liječenja iznos od 266,77 EUR.

18. Pritom je valjalo odbiti kao neosnovan zahtjev tužiteljice za isplatom zakonskih zateznih kamata po svakom računu za dan kada je račun izdan s obzirom na to da kamata počinje teći od prvog idućeg dana od dospijeca svakog pojedinog računa, tj. od njegovog izdavanja (članak 29. u vezi s člankom 183. stavkom 1. ZOO-a).

19. Odluka o stopi zakonske zatezne kamate donesena je na temelju članka 29. stavka 2. ZOO-a. Tako je kamatna stopa za razdoblje do 31. prosinca 2022. dosuđena po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena (članak 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“, broj: 78/2015.), za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (članak 2. Zakona o izmjenama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“, broj: 114/2022.), a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (članak 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj: 155/2023.).

20. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavku 5. u vezi s člankom 155. ZPP-a, a sami trošak odmjeren je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/2023. i 107/2025. – dalje u tekstu: OT) uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 8.441,77 EUR i pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske da stranci pripada pravo na naknadu ne više od četiri obrazložena podneska u istom sporu (v. rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev-1067/2023-2 od 20. prosinca 2023. i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev-312/2023-2 od 27. svibnja 2025.), a kojim se ovaj sud rukovodio. Pritom se ističe i kako navedeno ne podrazumijeva nužno pravo stranke da joj u svakom sporu bude priznato pravo na četiri obrazložena podneska, već maksimum obrazloženih podnesaka koji mogu biti priznati, a što je u vezi s načelom usmenosti i neposrednosti (članak 4. ZPP-a), kao i načelom ekonomičnosti (članak 10. stavak 1. ZPP-a).

21. Tako je tužiteljici valjalo priznati 100 bodova na ime sastava odštetnog zahtjeva od 3. travnja 2020. (Tbr. 32. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime tužbe od 27. listopada 2020. (Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime podneska od 17. veljače 2021. (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 11. ožujka 2021. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 22. rujna 2021. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime podneska od 24. rujna 2021. (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime podneska od 7. ožujka 2022. (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 9. lipnja 2022. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 20. rujna 2022. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime očevida od 9. travnja 2024. (Tbr. 9. toč. 7. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročište od 22. kolovoza 2024. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime podneska od 31. srpnja 2025. (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 6. listopada 2025. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime očevida od 25. ožujka 2026. (Tbr. 9. toč. 7. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 12. svibnja 2026. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 100 bodova na ime ročišta od 25. svibnja 2026. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), kao i 50 bodova na ime ročišta od 26. svibnja 2026. (Tbr. 9. toč. 3. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), odnosno sveukupno 1.650 bodova, a što iznosi 3.300,00 EUR na koji iznos je valjalo obračunati i pripadajući PDV (25%) odnosno 825,00 EUR (Tbr. 46. OT-a).

22. Tužiteljici nisu priznati troškovi podnesaka od 14. svibnja 2021., 12. studenoga 2021., 14. travnja 2022., 27. listopada 2022., 21. prosinca 2022., 8. ožujka 2023., 4. travnja 2023., 17. listopada 2023., 6. studenoga 2024., 10. ožujka 2025. te 20. travnja 2026. s obzirom da navedeni podnesci predstavljaju dokaze o uplati troškova vještačenja i uviđaja čije plaćanje sud može provjeriti uvidom u eSpis, požurnice te dostavu originala fotografija mjesta štetnog događaja. Slijedom navedenoga, navedeni podnesci nisu bili nužni za vođenje postupka u smislu članka 155. stavka 1. ZPP-a.

Tužiteljici nije priznat trošak podneska od 19. siječnja 2024. s obzirom na to da u njemu u bitnom ponavlja ranije navode te provodi usklađenje tužbenog zahtjeva sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 57/2022. i 88/2022.), a što bi proveo i sami sud na temelju predmetnog zakona i u njemu određenog fiksnog tečaja konverzije pa kao takav nije bio nužan za vođenje ovog postupka (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

Tužiteljici nije priznat podnesak od 28. veljače 2024., 7. svibnja 2024. te 16. veljače 2026. s obzirom na to da se u njima u bitnom ponavljaju navodi iz ranijih podnesaka pa kao takvi nisu bili nužni za vođenje ovog postupka (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

23. Tužiteljici je ujedno priznat i trošak predujma na ime medicinskog vještačenja u iznosu od 291,99 EUR, trošak predujma na ime provođenja očevida od 9. travnja 2024.

u iznosu od 40,20 EUR te trošak predujma na ime provođenja očevida od 25. ožujka 2026. u iznosu od 49,48 EUR. Tužiteljici nije priznat trošak sudske pristojbe na tužbu od 27. listopada 2020. u iznosu od 57,87 EUR s obzirom na to da ga do dana donošenja ove presude nije platila, dok joj je priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 115,75 EUR sukladno troškovniku tužitelja od 25. svibnja 2026., a koji zahtjev ne premašuje iznos sudske pristojbe propisan Zakonom o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/2018. i 51/2023.) i na temelju njega donesene Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (v. Tar. br. 2.1.) pa je stoga osnovan.

24. Ukupno je stoga tužiteljici valjalo na ime troška parničnog postupka dosuditi iznos od 4.622,42 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude pa do isplate, a sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a u vezi s člankom 29. stavkom 2. ZOO-a. U preostalom dijelu (za 1.995,37 EUR) zahtjev tužiteljice za naknadu troška parničnog postupka valjalo je odbiti kao neosnovan.

Pritom se ističe kako tužiteljica u sporu nije uspjela samo u neznatnom dijelu (za dio zakonske zatezne kamate), a zbog kojeg dijela nisu nastali posebni troškovi pa je stoga valjalo odlučiti da tuženici naknade sav trošak parničnog postupka.

25. Slijedom svega navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 26. svibnja 2026.

Sutkinja
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave ove odluke, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

- tužiteljici putem punomoćnika
- prvotuženiku Gradu Zagrebu putem punomoćnika
- drugotuženiku CROATIA osiguranje d.d.

Broj zapisa: **9-30888-8a344**

Kontrolni broj: **0754d-3cc4f-c0f0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.